

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoCsp/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122210772
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122210772.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jany Jančíkovej v sporovej veci žalobcu: A. B. C., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX D. E. XXX, zastúpeného: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanému: UniCredit Leasing Slovakia, a.s., so sídlom Šancová 1/A, 814 99 Bratislava, IČO: 35 730 978, zastúpenému: Nosko & Partners s. r. o., so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11Csp/154/2022-44 z 15.2.2023, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil pod výrokom číslo I., že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach prenajímateľa pre finančný lízing motorových vozidiel, v bode 6. Omeškanie, písm. b), ku Kúpnej/Lízingovej zmluve č. XXXX XXXX, zo dňa 17.7.2008, a to časti v znení: „V prípade omeškania lízingového nájomcu s lízingovými splátkami alebo inými platbami, je lízingový prenajímateľ oprávnený požadovať od lízingového nájomcu zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania. Za každú zaslanú upomienku má lízingový prenajímateľ, okrem vyššie uvedeného, právo požadovať od lízingového nájomcu zmluvnú pokutu vo výške 0,5 % z upomínanej čiastky.“, je neprijateľnou zmluvou podmienkou. Pod výrokom č. II. určil, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach prenajímateľa pre finančný lízing motorových vozidiel, v bode 12. Záverečné 7 ustanovenia, písm. j), ku Kúpnej/Lízingovej zmluve č. XXXX XXXX, zo dňa 17.7.2008, v znení: „Vo veciach, neupravených lízingovou zmluvou a týmito Podmienkami, sa zmluvný vzťah medzi lízingovým prenajímateľom a lízingovým nájomcom spravuje príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka a ostatných právnych predpisov, platných v SR.“, je neprijateľnou zmluvou podmienkou. Pod výrokom č. III. určil, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach prenajímateľa pre finančný lízing motorových vozidiel, v bode 12. Záverečné ustanovenia, písm. k), ku Kúpnej/Lízingovej zmluve č. XXXX XXXX, zo dňa 17.7.2008, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov, vzniknutých na základe lízingovej zmluvy a týchto Podmienok, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik lízingovej zmluvy, môžu byť predložené na rozhodnutie v rozhodcovskom konaní Stálemu rozhodcovskému súdu, zriadenému pri Asociácii lízingových spoločností SR v Bratislave. Zmluvné strany sa rozhodnutiu, vydanému v rozhodcovskom konaní, podriaďa s tým, že takéto rozhodnutie bude pre zmluvné strany konečné a záväzné.“, je neprijateľnou zmluvou podmienkou. Vyslovil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 17.7.2008 bola uzavretá formulárová Kúpna/Lízingová zmluva č. XXXX-XXXX medzi žalovaným ako prenajímateľom a žalobcom ako nájomcom, jej predmetom bola kúpa/nájom konkrétneho motorového vozidla za predbežnú kúpnu cenu 395.800,- Sk (13.138,15 eur) s financovanou hodnotou 356.220,- Sk (11.824,34 eur). Dohodnutých bolo 60 lízingových splátok vo výške 1,8811 % z kúpnej ceny. Vyčíslené boli celkové náklady vo výške 450.330,- Sk (14.948,22 eur). V zmluve je uvedená tiež ročná úroková sadzba 9,73 %, RPMN 10,13 % a priemerná RPMN 12,5 %. Záverečná časť zmluvy sa týka poistenia, v nej sa konštatuje, že poistenie je dohodnuté pri podpise zmluvy, nasledujú jednotlivé kolónky na rôzne druhy poistenia (bez možnosti poistenie odmietnuť), pričom krížikom je označené havarijne poistenie a povinné zmluvné poistenie. Na konci zmluvy sa uvádza, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú OP žalovaného pre finančný lízing motorových vozidiel.

3. Dňa 17.7.2018 obaja účastníci zmluvy podpísali aj OP žalovaného pre finančný lízing motorových vozidiel. V nich splatnosť lízingovej splátky je upravená v bode 4. písm. c) ako 5.deň v mesiaci.

4. V bode 6 písm. b) spomínaných OP okrem iného je uvedený tento text: „V prípade omeškania lízingového nájomcu s lízingovými splátkami alebo inými platbami, je lízingový prenajímateľ oprávnený požadovať od lízingového nájomcu zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania. Za každú zaslanú upomienku má lízingový prenajímateľ, okrem vyššie uvedeného, právo požadovať od lízingového nájomcu zmluvnú pokutu vo výške 0,5 % z upomínanej čiastky.“

5. V bode 12 OP pod písm. j) je uvedené nasledovné: „Vo veciach, neupravených lízingovou zmluvou a týmito Podmienkami, sa zmluvný vzťah medzi lízingovým prenajímateľom a lízingovým nájomcom spravuje príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka a ostatných právnych predpisov, platných v SR.“

6. V bode 12. písm. k) OP žalovaného sa nachádza tento text: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov, vzniknutých na základe lízingovej zmluvy a týchto Podmienok, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik lízingovej zmluvy, môžu byť predložené na rozhodnutie v rozhodcovskom konaní Stálemu rozhodcovskému súdu, zriadenému pri Asociácii lízingových spoločností SR v Bratislave. Zmluvné strany sa rozhodnutiu, vydanému v rozhodcovskom konaní, podriadia s tým, že takéto rozhodnutie bude pre zmluvné strany konečné a záväzné.“

7. Spomínané OP obsahujú 12 článkov na 3 a pol strane, písané sú drobným písmom a podpísané sú žalobcom dňa 17.7.2008 tak, ako aj dodatok č. 1 k týmto OP pre spotrebiteľov. V dodatku sa hneď v čl. 1 písm. a) uvádza, že dodatok je doplnením OP žalovaného pre finančný lízing motorových vozidiel. V článku 2 písm. k) tohto dodatku sa uvádza, že prípadné spory z lízingovej zmluvy sa budú prednostne riešiť mimosúdnou cestou a až následne súdnou cestou. V spomínanom dodatku sú uvedené len 2 prípady vylúčenia konkrétnych ustanovení všeobecných OP žalovaného, a to v čl. 5 písm. e), f), v ktorých sa uvádza, že sa nepoužije čl. 2 ods. 1, (týka sa vyúčtovania záloh) a čl. 4 ods. k), (týka sa nemožnosti započítania platieb lízingového nájomcu).

8. Žalobca vo svojej výpovedi potvrdil podpísanie spomínaných OP a ich dodatku, ako aj formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý obsahoval aj ustanovenie o zákonnej pokute. Uviedol však, že ani na jednu zo žalovaných zmluvných podmienok ho žalovaný neupozornil, dokumenty si prečítal len zbežne, niektorým formuláciám ani nerozumel.

9. Súd prvej inštancie o tejto žalobe už rozhodol čiastočne rozsudkom č.k. 11Csp/7/2022-107 zo dňa 20.5.2022, ktorým vyhovel žalobe o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a žalobu o určenie neprijateľných zmluvných podmienok vylúčil na samostatné konanie, ktoré sa v súčasnosti vedie pod sp. zn. 11Csp/154/2022. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 1CoCsp/22/2022-157 zo dňa 8.11.2022, takže stal sa právoplatným 7.12.2022 vo výroku o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

10. V súčasnosti teda predmetom sporu je len žaloba o určenie neprijateľných zmluvných podmienok. Žalovaný na výzvu súdu predložil aktuálne obchodné podmienky žalovaného pre finančný leasing motorových vozidiel, z ktorých vyplýva, že neobsahujú už žalované zmluvné podmienky. Žalobca napriek tomu na žalobe zotrval a poukázal na závery Najvyššieho súdu SR vyplývajúce z uznesenia 7Cdo/149/2020 zo dňa 24.8.2022.

11. Súd prvej inštancie zastával názor o neprípustnosti žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok v individuálnom spotrebiteľskom spore po ukončení zmluvného vzťahu. Súd druhej inštancie však s týmto názorom nesúhlasil, napríklad v uznesení 22Co/81/2019 z 29.10.2019 Krajský súd v Prešove uviedol, že aj podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ plynutie času nemôže byť skutočnosťou znemožňujúcou ochranu práv spotrebiteľa pred nekálými obchodnými podmienkami.

12. Navyše aj Najvyšší súd SR v rozsudku 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019 uviedol, že zánik záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy nemá právny význam, opačný názor by znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekálých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V prípade žaloby o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa dovolacieho súdu ide o osobitný druh žaloby spotrebiteľa s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, 4, 5, § 53a Občianskeho zákonníka), § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.). V prípade takejto žaloby preto podľa Najvyššieho súdu nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Cieľom žaloby nie je len to, aby individuálny spotrebiteľ bol chránený pred záväzkom voči nekalej podmienke uvedenej v spotrebiteľskej zmluve, ale obsahom je aj povinnosť dodávateľa nepoužívať ďalej nečestnú zmluvnú podmienku. Účelom žaloby je aj pôsobiť ako „odstrašujúci“ prostriedok voči dodávateľom so zámerom predchádzať nečestným zmluvným podmienkam. Okrem toho právoplatný rozsudok, ktorým súd vo výroku určí neprijateľnosť zmluvnej podmienky, nebude len vnútornou satisfakciou pre spotrebiteľa, ale sa ním zároveň vytvára zákonný predpoklad pre uplatnenie sankcie voči dodávateľovi za to, že porušil svoju zákonnú povinnosť a to v podobe práva spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Totožný právny záver vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR 6Cdo/27/2018 zo dňa 28.3.2019.

13. K argumentácii žalovaného o tom, že žalované zmluvné podmienky už nepoužíva, čo preukázal aj aktuálnymi obchodnými podmienkami, súd uvádza, že Najvyšší súd SR vo svojom uznesení 7Cdo/149/2020 z 24.8.2022 obdobnú argumentáciu vyhodnotil ako irelevantnú. Uviedol, že účelom rozsudku o vyslovení neprijateľnej zmluvnej podmienky je dosiahnutie nepoužívania neprijateľných podmienok ako takých, teda rozhodujúci je ich neprijateľný obsah, a to bez ohľadu na to, v akom dokumente sú uvedené a ako dlho majú platiť.

14. Súd teda vzhľadom na princíp právnej istoty zakomponovaný v Článku 2 ods. 2 CSP aplikoval vyššie uvedené právne závery Najvyššieho súdu SR, ale aj Krajského súdu v Prešove (napr. 10Co/30/2018 z 9.4.2019, uznesenie 20Co/295/2014 z 21.4.2016) a vyvodil záver o procesnej prípustnosti žaloby o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj v prípade ukončenia zmluvy.

15. Nepochybné pritom ide o zmluvné podmienky podliehajúce tomuto súdnemu prieskumu, nie sú totiž z neho vylúčené v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže nepredstavujú hlavný predmet plnenia a netýkajú sa ani primeranosti ceny. Súd má za preukázané aj to, že všetky tieto zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané, keďže boli súčasťou predtlačných Obchodných podmienok zo strany žalovaného, ktorých obsah v tejto časti žalobca nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť, a to bez ohľadu na to, že boli podpísané žalobcom. Dôkazné bremeno o opaku bolo na žalovanom, ktorý však ani netvrdil, že by malo ísť o individuálne dojednané zmluvné podmienky.

16. Následne sa preto súd zaoberal tým, či žalované zmluvné podmienky predstavujú vyvážený právny vzťah medzi zmluvnými stranami a či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v ich právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Je potrebné vyhodnotiť aké dopady má zmluvné dojednanie (alebo môže mať) a ním spôsobená nerovnováha v právach a povinnostiach na spotrebiteľa. Musí ísť o negatívne dopady značnej intenzity. Značnú nerovnováhu možno tiež posúdiť ako hrubú nerovnováhu a tá je spájaná s posúdením zmluvného ustanovenia s dobrými mravmi ako určitými morálnymi pravidlami alebo etickými hodnotami, ktoré právna teória a súdna prax všeobecne uznáva. Pri neprijateľnej zmluvnej podmienke musí ísť o zmluvné dojednanie v neprospech spotrebiteľa, teda také, ktoré zvýhodňuje dodávateľa a zároveň znevýhodňuje spotrebiteľa.

17. Dôležité je však aj to, že právne posúdenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky sa sústreďuje na objektívne posúdenie zmluvnej podmienky vo vzťahu k spotrebiteľovi, a teda je bezvýznamné, či dodávateľ ju použije alebo nie, nakoľko rozhodujúce je to, či je objektívne spôsobilá vyvolať stav hrubej nerovnováhy bez ohľadu na pôsobenie tejto klauzuly v skutkových okolnostiach konkrétneho prípadu. V tejto súvislosti súd poukazuje na Článok 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS, ktorá nie je o výhodnosti právnych následkov neprijateľnej zmluvnej podmienky pre spotrebiteľa, ale o objektivizácii jeho ochrany, ktorá je vyjadrená pozitívnym príkazom, podľa ktorého členské štáty a ich orgány zabezpečia, aby spotrebiteľ nebol viazaný neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

18. Ohľadom zmluvnej podmienky obsahujúcej dohodu o zmluvnej pokute súd uvádza, že je neprimerane vysoká. Žalobca ako spotrebiteľ by podľa nej v prípade omeškania musel platiť nielen zákonný úrok z omeškania (v tom čase 5 % ročne z dlžnej sumy), ale aj zmluvnú pokutu, ktorá ročne by činila až 36,5 % a okrem toho za každú zaslanú upomienku ešte navyše 0,5 % z dlžnej sumy. Zmluvná pokuta by tak viac ako sedemnásobne prekročila úrok z omeškania, čo súd považuje za neprijateľné. Merítkom prijateľnosti môže byť neskoršia právna úprava, ktorá vládnym nariadením 281/2010 Z.z. zaviedla zákonný limit sankcií pri spotrebiteľskom úvere v § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1992 Zb., ktorá nadobudla účinnosť 1.7.2010. Podľa citovaného ustanovenia všetky sankcie pri omeškaní spotrebiteľa pri spotrebiteľskom úvere nesmú prekročiť trojnásobok úrokov z omeškania (v tom čase 15 % ročne) a nesmú prekročiť ani priemernú hodnotu RPMN navýšenú o 10 % (v čase uzavretia zmluvy priemerná hodnota RPMN zvýšená o 10 % predstavovala 22,5 %). Teda pri porovnaní s týmto limitom, hoci platným až od 1.7.2010, je nepochybne dohodnutá zmluvná pokuta neprimeraná a tým predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. Za problematické súd považuje aj to, že dohoda o zmluvnej pokute bola zakomponovaná bez nejakého zvýraznenia v rozsiahlych obchodných podmienkach žalovaného navyše písanými drobným písmom, pričom obchodné podmienky by mali predstavovať len doplnenie alebo vysvetlenie už dojednaných zmluvných podmienok a nemali by byť v nich zakomponované ďalšie dohody o takých dôležitých inštitútoch ako je zmluvná pokuta alebo rozhodcovská doložka a to bez ohľadu na to, že obchodné podmienky sú podpísané aj žalobcom. V tejto súvislosti súd poukazuje na závery vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu ČR I.ÚS 3512/2011 z 11.11.2013, s ktorými sa súd v celom rozsahu stotožňuje a v ktorých ústavných súd uviedol, že OP v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať ujednanie technického a vysvetľujúceho charakteru a naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ ujednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a u ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti a konkrétne ako príklad uviedol práve zmluvnú pokutu a rozhodcovskú doložku. Takému konaniu podľa ústavného súdu nie je možné poskytnúť právnu ochranu.

19. K zmluvnej podmienke týkajúcej sa aplikácie Obchodného zákonníka súd uvádza, že ide o zmluvné ustanovenie, ktoré je v rozpore s aktuálnou právnou úpravou - § 52 ods. 2 vetou treťou Občianskeho zákonníka, ktorý bol doplnený o túto vetu zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2015. Ide o zmluvnú podmienku, ktorá nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy v neprospech spotrebiteľa, keďže vylučuje použitie Občianskeho zákonníka, ktorého úprava v zásade je pre spotrebiteľa výhodnejšia ako úprava v Obchodnom zákonníku, napr. v ustanoveniach o odstúpení od zmluvy, premlčaní alebo úrokoch z omeškania. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na právny záver vyplývajúci z rozsudku Najvyššieho súdu SR 3MCdo/14/2014 z 21.4.2015, podľa ktorého vzhľadom na to, že zákon č. 102/2014 Z.z. neobsahuje prechodné ustanovenie k § 52 ods. 2 vete tretej, toto ustanovenie sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred dňom účinnosti danej právnej normy. Zároveň však súd poukazuje aj na už citovaný § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a preto táto zmluvná podmienka je v rozpore s citovaným ustanovením. ňou bolo upravené, že všetky vzťahy bez výnimky medzi účastníkmi zmluvy sa budú riadiť Obchodným zákonníkom, hoci nepochybne uzavreli spotrebiteľskú zmluvu, ktorá sa posudzuje v zmysle noriem občianskeho práva. Obchodný zákonník pritom neobsahuje úpravu neprijateľných zmluvných podmienok, a teda možno dospieť k záveru, že cieľom dojednaní tejto zmluvnej podmienky zo strany žalovaného, ktorý ju predformuloval, bolo znemožnenie aplikácie právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa. Nepochybne preto aj táto zmluvná podmienka, ktorá je navyše v rozpore s aktuálnou právnou úpravou napĺňa všetky atribúty neprijateľnosti v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto aj v tejto časti súd žalobe vyhovel. Súd dodáva, že obdobnú zmluvnú podmienku už súdy mnohými právoplatnými rozsudkami vyhlásili ako neprijateľnú napr. ide o rozsudok Okresného súdu Prešov 32Csp/136/2019-85 z 31.3.2021, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 5CoCsp/22/2021 z 20.1.2022,

rozsudok Okresného súdu Prešov 20Csp/171/2019-65 z 17.8.2020 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 7CoCsp/55/2020 z 24.6.2021, rozsudok Okresného súdu Svidník 1Csp/38/2019 z 2.12.2019 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 5CoCsp/14/2020 zo dňa 15.7.2021, rozsudok Okresného súdu Prešov 29Csp/135/2019 z 8.4.2020, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 7CoCsp/5/2021 zo dňa 29.4.2021.

20. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku upravujúcu rozhodcovskú doložku, opäť súd zdôrazňuje, že jej zakomponovanie do rozsiahlych OP, ktoré druhá strana nemá možnosť odmietnuť je neprijateľné a predstavuje nepoctivé správanie žalovaného vo vzťahu k spotrebiteľovi, na čo poukázal aj Ústavný súd ČR v už citovanom náleze. Zároveň však súd dáva do pozornosti aj závery vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu SR III.ÚS 438/2018 z 11.6.2019, podľa ktorého pre platnosť rozhodcovskej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby spotrebiteľ mal možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať všeobecný súd. V tomto prípade však žalobca nemal možnosť vyznačiť v zmluve, či v OP odmietnutie rozhodcovskej doložky. Predpokladom pre záver, že nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je aj prípad všetkých zmluvných podmienok žalovaných v tomto spore. Žalobca teda aj v tomto prípade nemal na výber, hoci osobitne rozhodcovskú doložku nevyjednal a tá splynula s ostatnými podmienkami. Navyše miesto rozhodcovského konania nespĺňa požiadavku dostupnosti a chýba poučenie spotrebiteľa o rozdiely medzi štátnym a rozhodcovským súdom. Rozhodcovská doložka, tak ako bola upravená, znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom, ak dodávateľ podal žalobu na rozhodcovský súd. Ide síce o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku, ale možnosť voľby medzi rozhodcovským a všeobecným súdom je vždy na žalobcovi, ktorým je takmer pravidelne veriteľ. Možnosť tejto voľby u spotrebiteľa je preto len iluzórna. Rozhodcovská doložka teda v skutočnosti nie je alternatívnou a spôsobuje, že spotrebiteľovi jeho zmluvný partner prakticky nanúti podrobenie sa právomoci rozhodcu v dôsledku výberu medzi viacerými riešeniami sporu vykonaného silnejšou stranou spotrebiteľského vzťahu. Túto nerovnováhu nie je spôsobilé eliminovať ani to, ak možnosť voľby sa poskytuje aj spotrebiteľovi, keďže to platí len v prípade, ak by spotrebiteľ bol žalobcom. Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej doložky je, že spotrebiteľ v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska, čím dochádza k porušeniu jeho ústavného práva na spravodlivý proces pred nezávislým a nestranným súdom. Navyše dodávateľ, ktorý fakticky určuje, ktorý rozhodcovský súd bude rozhodovať, je pre vybraný rozhodcovský súd zdrojom príjmov, preto je na mieste obava do akej miery je rozhodcovské konanie u dodávateľom vybraného rozhodcovského súdu objektívne. Napokon aj z poznatkov súdu pri prejednávaní spotrebiteľských sporov, v ktorých bol vydaný rozhodcovský rozsudok, je možné vyvodiť, že rozhodcovský súd vôbec alebo nedostatočne aplikuje spotrebiteľské právo, ide predovšetkým o príliš formalistické rozhodnutia preberajúce argumenty dodávateľa a priznávanie nárokov aj z neprijateľných zmluvných podmienok. K argumentácii žalovaného, že rozhodcovská doložka neplatí podľa dodatku č. 1 v spotrebiteľských zmluvách súd uvádza, že nie je opodstatnená. Spomínaný dodatok totiž vylúčil v spotrebiteľských vzťahoch len 2 ustanovenia OP pre finančný lízing motorových vozidiel, ktorými nie je sú žalované zmluvné podmienky. Navyše súd považuje formuláciu v dodatku č. 1 o prednostnom riešení sporov mimosúdne a až v prípade neúspechu tohto riešenia súdnou cestou za nejednoznačné. Za riešenie súdnou cestou totiž možno považovať aj riešenie rozhodcovským súdom, navyše žalovanému nič nebránilo jasne v dodatku uviesť vylúčenie zmluvnej podmienky v bode 12 písm. k), teda rozhodcovskej doložky tak, ako to uviedol v už spomínaných 2 ustanoveniach. Súd preto vyhovel žalobe aj pri tejto zmluvnej podmienke.

21. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

22. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

23. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

24. Poukázal na to, že nemožnosť akceptovania neprimerane vysokých zmluvných pokút v spotrebiteľských sporoch neznamená, že v spotrebiteľských zmluvách vôbec nie je možné dojednať zmluvné pokuty ako náhrady za porušenie povinností zo strany spotrebiteľa. Platná právna úprava dovoľuje zmluvným stranám dojednať si v spotrebiteľských zmluvách zmluvné pokuty za porušenie jednotlivých povinností a zároveň žiadny právny predpis nevyklučuje súbežné uplatnenie nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty a úroku z omeškania.

25. Pokiaľ ide o druhý výrok napadnutého rozsudku týkajúci sa aplikácie Obchodného zákonníka, žalovaný konštatuje nesprávne právne vyhodnotenie tejto zmluvnej podmienky. Túto zmluvnú podmienku je potrebné vykladať tak, že najneskôr od 1.4.2015 platí na vzťah medzi žalobcom a žalovaným z predmetnej zmluvy ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenie o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech strany, ktorá je spotrebiteľom. Predmetné ustanovenie obchodných podmienok žiadnym spôsobom nevyklučuje použitie tohto ustanovenia Občianskeho zákonníka a ani ho žiadnym spôsobom neobchádza. Zároveň ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka nevyklučuje použitie ustanovení Obchodného zákonníka, avšak uvádza, že prednostne sa majú použiť ustanovenia Obchodného zákonníka. Treba poukázať na ustanovenie § 52 ods. 12 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Žalovaný poukázal súdu prvej inštancie na okolnosť, že k obchodným podmienkam v čase ich prijatia bol prijatý Dodatok č. 1, ktorý precizoval ustanovenia obchodných podmienok, nakoľko vo svojom názve obsahuje slovné spojenie pre spotrebiteľov a týmto dodatkom žalovaný odlišil zmluvnú dokumentáciu pre spotrebiteľa od zmluvnej dokumentácie pre vzťahy, ktoré nie sú spotrebiteľskými zmluvami. Preto vo vzťahu k záveru súdu o tom, že cieľom dojednania zmluvnej podmienky zo strany žalovaného, ktorý ju predformuloval, bolo znemožnenie aplikácie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, treba namietať, že rozsudok je postihnutý vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to nedostatočným odôvodnením rozsudku a arbitrárnosťou rozhodnutia.

26. Pokiaľ ide o rozhodcovskú doložku, túto považuje súd za neprijateľnú, nakoľko bola zakomponovaná do rozsiahlych obchodných podmienok (OP). Nebolo možné zo strany súdu prvej inštancie vysloviť výrok III., ktorým rozhodol o neprijateľnosti zmluvnej podmienky upravujúcej rozhodcovskú doložku, nakoľko toto ustanovenie OP sa nevzťahuje na vzťah medzi žalobcom a žalovaným zo zmluvy alebo na žiadny iný spotrebiteľský vzťah, a to pre prijatie Dodatku č. 1, ktorý jasne v bode 2 písm. k) uvádza, že zmluvné strany vzájomne uvádzajú, že prípadné spory z leasingovej zmluvy budú prednostne riešiť mimosúdnu cestou riešenia sporov a až následne v prípade neúspechu takého riešenia súdnou cestou, čo znamená, že ustanovenie OP, upravujúce rozhodcovskú doložku, nie je možné použiť na súdny spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Tento právny záver nemôže narušiť argument súdu o tom, že za riešenie súdnou cestou možno považovať aj riešenie rozhodcovským súdom.

27. Žalovaný nevidí žiadny zmysel vo vyslovení neprijateľnosti zmluvných podmienok tak, ako to vykonal súd prvej inštancie, keďže všetky tieto zmluvné podmienky žalovaný už dlhé roky nepoužíva a neaplikuje.

28. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

29. V následnom vyjadrení (§ 374 ods. 2, 3 CSP) zotrval žalovaný na svojich doterajších stanoviskách.

30. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

31. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednáwanej veci súdom prvej inštancie a nebola zistená vada spočívajúca v nesprávnom procesnom postupe súdu, ktorým by bola znemožnená

realizácia procesných práv žalovaného v takej miere, že tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

32. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

33. Podľa § 3 ods. 5 vety prvej citovaného zákona proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

34. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

35. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

36. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

38. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

39. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprímerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,

s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprímerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprímerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,

w) požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

40. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

41. Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

42. Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

43. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že predmetná formulárová kúpna-leasingová zmluva č. XXXX-XXXX bola uzavretá 17.7.2008 medzi stranami a jej predmetom bola kúpa – nájom motorového vozidla za predbežnú kúpnu cenu 395.800,- Sk. V zmluve boli špecifikované ďalšie zmluvné podmienky v rovine leasingových splátok, celkové náklady spojené s týmto obchodnom, ako aj ročná úroková sadzba a RPMN vo výške 10,13 % s priemernou RPMN 12,5 %.

44. Zároveň predmetná zmluva obsahuje zmluvné podmienky, ktorými sa na základe návrhu žalobcu zaoberal súd prvej inštancie.

45. Zmluvná podmienka týkajúca sa aplikácie Obchodného zákonníka v predmetnom zmluvnom vzťahu je jednoznačne definovaná v bode 12. Obchodných podmienok (OP) pod písmenom j) a s jej hodnotením ako neprijateľnej zmluvnej podmienky súhlasí aj odvolací súd. Treba konštatovať, že takto naformulovaná zmluvná podmienka, týkajúca sa aplikácie Obchodného zákonníka v zmluvnom vzťahu sporových strán, je nesúladná s ustanovením § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka s účinnosťou od 1.4.2015, pričom ide o zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy, pretože vylučuje použitie Občianskeho zákonníka. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku je nepochybne pre spotrebiteľa výhodnejšia ako úprava uvedená

v Obchodnom zákonníku a aktuálna judikatúra Najvyššieho súdu SR (3MCdo/14/2014) takéto hodnotenie predmetnej zmluvnej podmienky taktiež podporuje. Obchodný zákonník je právnou normou, ktorá prioritne rieši vzťahy medzi podnikateľmi, a preto neobsahuje úpravu spotrebiteľských vzťahov na takej úrovni, ako si to vyžaduje súčasný stav a obsah týchto právnych vzťahov.

46. Nemožno súhlasiť s odvolacou argumentáciou žalovaného vo vzťahu k určeniu neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky o aplikácii Obchodného zákonníka v právnom vzťahu sporových strán spočívajúcou v tom, že predmetné ustanovenie obchodných podmienok nevylučuje použitie Občianskeho zákonníka. Táto zmluvná podmienka je formulovaná jednoznačne tak, že upravuje aplikáciu Obchodného zákonníka v právnom vzťahu sporových strán, čo je v nej jasne uvedené a pokiaľ sa v tejto zmluvnej podmienke objavuje aj formulácia o aplikácii ostatných právnych predpisov platných v SR, takéto znenie je zavádzajúce, neurčité a nejasné, pričom nekorešponduje so zásadou ochrany spotrebiteľa, ktorý má právo na transparentné určenie toho, akým právnym predpisom sa jeho právny vzťah s dodávateľom spravuje. Totiž tak, ako je táto zmluvná podmienka naformulovaná, jednoznačne uvádza na prvom mieste aplikáciu Obchodného zákonníka vo vzťahu k obsahu právneho vzťahu založeného predmetnou zmluvou medzi sporovými stranami a o Občianskom zákonníku nie je v takto formulovanej zmluvnej podmienke žiadna zmienka. Preto nemožno vychádzať z argumentácie žalovaného, že predmetné ustanovenie OP (predmetnej zmluvnej podmienky) žiadnym spôsobom nevylučuje použitie ustanovení Občianskeho zákonníka v právnom vzťahu sporových strán, pretože táto zmluvná podmienka zakotvuje prednostné použitie Obchodného zákonníka v tomto smere.

47. Treba súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že zmluvná podmienka týkajúca sa zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania (bod 6. Omeškanie, písm. b) predmetných Obchodných podmienok) je zmluvná podmienka, ktorá zakotvuje neúmerne vysokú zmluvnú pokutu a kumuláciu úrokov z omeškania, ako aj predmetnej, takto naformulovanej zmluvnej pokuty, čo je neúmerne zaťaženie spotrebiteľa spôsobujúce taktiež značnú nerovnováhu v predmetnom právnom vzťahu založenom touto spotrebiteľskou zmluvou.

48. V tomto smere nemožno akceptovať odvoláciu argumentáciu žalovaného spočívajúcu v tom, že platná právna úprava dovoľuje zmluvným stranám dojednať si v spotrebiteľských zmluvách zmluvné pokuty za porušenie jednotlivých povinností a právne predpisy nevylučujú súbežné uplatnenie nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty a úroku z omeškania. Totiž túto argumentáciu treba vždy podriaďiť pod skúmanie, či takéto sankcie (zvlášť pri ich súbežnom použití) nie sú neúmerne záťažou pre spotrebiteľa a nespôsobujú spomenutú značnú nerovnováhu v postavení a právach a povinnostiach strán predmetného právneho vzťahu. Podľa názoru odvolacieho súdu k takejto nerovnováhe v prejednávanej veci v právnom vzťahu sporových strán došlo, pretože predmetná kumulácia úroku z omeškania a zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania, čo predstavuje 36,5 % ročne, je sankcia neúmerne vysoká, ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie.

49. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku týkajúcu sa rozhodcovskej doložky, odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a najmä s poukazom na aktuálnu judikatúru Ústavného súdu SR (III.ÚS 438/2018 z 11.6.2019), z ktorej vyplýva nutnosť osobného prejednávania rozhodcovskej doložky so spotrebiteľom, vrátane poskytnutia možnosti eventuálneho nesúhlasu spotrebiteľa s takto formulovanou rozhodcovskou doložkou, čo v prejednávanej veci preukázané nebolo.

50. V tomto smere nemožno súhlasiť s odvolacou námietkou žalovaného spočívajúcou v tom, že v zmysle Dodatku č. 1 k predmetným Obchodným podmienkam bod 2. písm. k) sa zmluvné strany zaviazali, že prípadné spory z leasingovej zmluvy budú prednostne riešiť mimosúdnou cestou riešenia sporov a až následne v prípade neúspechu takého riešenia súdnou cestou. Takto formulovaný Dodatok č. 1 k OP nemožno hodnotiť ako prostriedok, ktorým bola vylúčená aplikácia ustanovení OP upravujúcich rozhodcovskú doložku. Správne v tomto smere konštatuje súd prvej inštancie, že riešenie sporu súdnou cestou je riešenie, ktoré vyplýva z aplikácie predmetnej rozhodcovskej doložky. Preto takáto odvolacia argumentácia žalovaného nemôže vo vzťahu k tejto zmluvnej podmienke obstať.

51. Za týchto okolností správne postupoval súd prvej inštancie pokiaľ žalobe o určenie neprijateľnosti predmetných zmluvných podmienok v celom rozsahu vyhovel a so zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok

ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na správne a výstižné dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP).

52. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).